

Antagande och revidering av renhållningsordningen

I korthet

- Renhållningsordningens avfallsföreskrifter utgör bindande normföreskrifter. Med norm kan sägas att en bestämmelse är generellt tillämplar.
- Renhållningsordningens avfallsplan utgör däremot inte någon bindande normföreskrift. Det innebär att det inte går att reglera bindande krav gentemot fastighetsägaren med stöd av avfallsplanen.
- Varje kommun har stor självständighet att själv utforma sitt lokala regelverk på avfallsområdet.
- **Avfallsplanen ska knytas till renhållningsordningen och beslutas av fullmäktige.**
- Även ändringar av renhållningsordningen ska beslutas av kommunfullmäktige.
- Kommunen ska informera om utställning av renhållningsordningen på sin webbplats före utställningstidens början.
- Bedömningen av vem kommunen ska samråda med får anses innefatta de fastigheter som på ett mer påtagligt sätt kan anses vara berörda, och bestämmande av samrådskretsen får utgå från objektiva omständigheter, till exempel att fastighetsinnehavarna inom det berörda området tidigare har rest invändningar mot gällande ordning eller att förslaget innebär påtagliga ändringar av vad som tidigare gällt.
- **Medborgarna i allmänhet får anses ha möjlighet att påverka avfallsplanens innehåll genom utställningsförfarandet.**
- **Renhållningsordningens avfallsplan ska beslutas av kommunfullmäktige efter utställning och samråd enligt 15 kap. 41-44 §§ MB.**
- Om det efter utställning inkommer väsentliga synpunkter som gör att förslaget till avfallsföreskrifter eller avfallsplan behöver revideras finns det skäl att överväga om utställning ska ske igen.
- Vid mindre ändringar i avfallsföreskrifterna behöver förslaget inte ställas ut, om ändringen berör endast ett mindre antal fastighetsinnehavare eller ändringen annars är av begränsad omfattning, 15 kap. 44 § MB.
- Kravet på samråd gäller emellertid fortfarande och de synpunkter som inkommer där kan ge anledning för kommunen att ytterligare överväga behovet av utställning.
- Kommunen får meddela föreskrifter om att den som i en yrkesmässig verksamhet ger upphov till avfall ska lämna uppgift till kommunen om avfallet och dess hantering.
- **Uppgifterna i avfallsplanen ska ses över minst vart fjärde år och vid behov uppdateras.**

1. Generella utgångspunkter

Avfallsföreskrifterna är en normföreskrift. Med norm kan sägas att bestämmelsen är generellt

tillämpbar. Genom detta dras en gräns mot individuella beslut och sådana beslut som visserligen är mer allmängiltiga, t.ex. planbeslut enligt plan- och bygglagen (2010:900), men som fortfarande anses vara beslut i särskilda fall¹.

En kommun kan dock inte fastställa normer inom vilket område som helst. Rätten för en kommun att fastställa normer kallas ibland för den kommunala normgivningsmakten. I 2 kap. 5 § kommunallagen (1991:900) fastställs följande²:

Om kommunernas och landstingens rätt att meddela föreskrifter (...) finns det föreskrifter i regeringsformen.

Med normgivningsmakten avses rätten att besluta om rättsregler, det vill säga sådana regler som är bindande för enskilda och myndigheter och som gäller generellt. I regeringsformen benämns sådana regler föreskrifter. Normgivningsmakten regleras i huvudsak i 8 kap. regeringsformen men bestämmelser om normgivning finns även i andra kapitel i regeringsformen samt i tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen.

I avfallsföreskrifterna anges bland annat vilka hämtningsintervall som ska gälla för de olika områdena och de olika fraktionerna av avfall. Detta gäller även tider då uppehåll i ordinarie hämtning görs beträffande fritidsfastigheter. I avfallsföreskrifterna ska kommunen även ange under vilka förutsättningar fastighetsinnehavare och nyttjanderättsinnehavare själva får ta hand om sitt hushållsavfall. Det innebär att när kommunen planerar och beslutar om hur deras avfallsskyldighet ska fullgöras, ska kommunen ta hänsyn till fastighetsinnehavares möjligheter att själva ta hand om hushållsavfallet på ett sätt som är godtagbart med hänsyn till skyddet för människors hälsa och miljön. Kommunen ska i sin planering och sina beslut anpassa behovet av borttransport till de behov som finns hos olika slag av bebyggelse.

Avfallsplanen utgör däremot inte någon bindande normföreskrift och det går inte att reglera bindande krav gentemot fastighetsägaren med stöd av avfallsplanen.

¹ Ulrik von Essen, Kommunal normgivning s. 65.

² Den kommande kommunallagen (2017:725) träder i kraft den 1 januari 2018.

2. 15 kap. 41-44 §§ miljöbalken

2.1 15 kap. 41 § miljöbalken

41 § För varje kommun ska det finnas en renhållningsordning som ska antas av kommunfullmäktige. Renhållningsordningen ska innehålla en avfallsplan och de föreskrifter som kommunen har meddelat med stöd av regeringens bemyndiganden enligt detta kapitel. Avfallsplanen ska innehålla uppgifter om avfall inom kommunen och om kommunens åtgärder för att minska avfallets mängd och farlighet³.

Varje kommun har stor självständighet att själv utforma sitt lokala regelverk på avfallsområdet. Detta sker genom den kommunala renhållningsordningen, där det klart bör framgå hur kommunen avser att fullgöra sina skyldigheter.

De hänsyn som ska tas till enskilda hushåll och deras behov ska i enlighet med 15 kap. 23 och 24 §§ ha inhämtats och ska speglas i renhållningsordningen.

Till renhållningsordningen hör också en kommunal avfallsplan. Genom avfallsplanen ska kommunen ansvara för en heltäckande avfallsplanering. Planen ska omfatta alla i kommunen förekommande avfallsslag, det vill säga även sådant avfall som kommunen inte har ansvar att hantera. I planen ska anges vilka åtgärder kommunen planerar för att minska avfallets mängd och farlighet.

Avfallsplanen ska knytas till renhållningsordningen och beslutas av fullmäktige. Genom 77 § avfallsförordningen (2011:927) har Naturvårdsverket bemyndigats meddela föreskrifter om innehållet i en avfallsplan.

Kommunfullmäktige får enligt 74 § 4 p. avfallsförordningen (2011:927) föreskriva om uppgiftsskyldighet för den som bedriver yrkesmässig verksamhet som ger upphov till annat avfall än hushållsavfall.

Kommunens renhållningsordning ska antas av kommunfullmäktige. Även ändringar av renhållningsordningen ska beslutas av kommunfullmäktige. Talan mot ett kommunfullmäktiges beslut förs genom överklagande enligt 10 kap. kommunallagen⁴.

2.2 15 kap. 42 § miljöbalken

42 § Innan kommunen antar en renhållningsordning ska kommunen

1. på lämpligt sätt och i skälig omfattning samråda med de fastighetsinnehavare och myndigheter som kan ha ett väsentligt intresse av renhållningsordningen, och
2. ställa ut ett förslag till renhållningsordning för granskning under minst fyra veckor.

Kommunen ska informera om utställningen på sin webbplats före utställningstidens början⁵. Informationen ska innehålla uppgift om förslaget huvud sakliga innebörd, var det ställs ut samt inom vilken tid och till vem som synpunkter ska lämnas⁶.

15 kap. 42 § miljöbalken motsvaras av den tidigare 15 kap. 13 § miljöbalken. I propositionen till 15 kap. 42 § (prop. 2015/16:166 Avfallshierarkin s. 78) hänvisas till förarbetena till 15 kap. 13 § (prop. 1997/98:45 del 2 s. 192).

I lagkommentaren till 15 kap. 13 §, som hänvisar till prop. 1997/98:45 del 2 s. 192, anges följande:

3 Prop. 2015/16:166 Avfallshierarkin s. 78.

4 Bengtsson, Bjällås, Rubenson, Strömberg: Miljöbalken En kommentar.

5 Information på webbplats är en ny reglering från den 2 augusti 2016 (SFS 2016:782). Detta innebär att annonsering inte längre behöver göras i tidning med spridning på orten.

6 Prop. 2015/16:166 Avfallshierarkin s. 78.

Under förberedelsearbetet med renhållningsordningen (oavsett om det är föreskrifter eller avfallsplan) åligger det kommunen att på lämpligt sätt samråda med dem som berörs av förslaget. (15 kap. 42 § svarar ju dock inte på hur samrådet ska gå till i praktiken). Detta får anpassas till hur förslaget ser ut med beaktande av de ändringar av rådande ordning som föreslås. I propositionen framhålls att kommuninvånarna ska ges en verklig möjlighet att sätta sig in i förslaget och få tillräcklig tid för att framföra synpunkter. Samtidigt ska inte kommunens skyldigheter uppfattas på det sättet att den omfattar varje kommuninvånare utan kommunens samrådsskyldighet får anses gälla enbart i förhållande till dem som har ett väsentligt intresse i saken. Samrådsförfarandet får därför främst avse sådana områden där det kan finnas olika åsikter i fråga om hur renhållningen ska anordnas med hänsyn till de olika alternativ till lösning av avfallsfrågorna som kan finnas. Bedömningen av vem kommunen ska samråda med får anses innefatta de fastigheter som på ett mer påtagligt sätt kan anses vara berörda, och bestämmande av samrådsgruppen får utgå från objektiva omständigheter, till exempel att fastighetsinnehavarna inom det berörda området tidigare har rest invändningar mot gällande ordning eller att förslaget innebär påtagliga ändringar av vad som tidigare gällt.

Det kan därför vara lämpligt att kalla till ett eller flera samrådsmöten där fastighetsägare i kommunen ges möjlighet att inkomma med synpunkter när det gäller avfallsplanens utformning⁷.

Medborgarna i allmänhet får anses ha möjlighet att påverka avfallsplanens innehåll genom utställningsförfarandet⁸.

Renhållningsordningens avfallsplan ska beslutas av kommunfullmäktige efter utställning och samråd enligt 15 kap. 41-44 §§ MB. *Det gäller även för enskilda kommuner som ingår i kommunalförbund. Denna rätt att anta föreskrifter får inte överlämnas till nämnd, bolag eller kommunalförbund.*

Justitieombudsmannen har i beslut 2006-11-16⁹ uttalat viss kritik rörande handläggning av ett ärende rörande ändringar i en kommuns renhållningsordning. Det kommunala renhållningsbolaget hade varit ansvarigt för att ta emot och samordna de synpunkter som gavs in i samrådsförfarandet enligt 15 kap. 13 § MB. JO konstaterade att kommunfullmäktige inte tycktes ha beslutat om att lämna över beredning av ärende till bolaget. Redan av detta skäl menade JO att det varit otillåtet att lämna över en sådan uppgift till bolaget på det sätt som skett. JO menade att det också kunde ifrågasättas om inte överlämnandet i sig var otillåtet på grund av att det föreskrivits en särskild ordning för denna förvaltningsuppgift men stannade vid den först uttalade kritiken.

Vid framtagande eller revidering av avfallsföreskrifterna behöver ansvarsfördelning för olika arbetsmoment under beredning av ärendet övervägas. Sådana uppgifter som enligt lag ska ligga på kommunen bör inte läggas på bolaget som däremot naturligtvis kan bidra med underlag till föreskrifterna. Insamling av samrådssynpunkter ska göras av kommunen¹⁰.

7 Sven Lundgren, Avfall Sverige.

8 Bengtsson, Bjällås, Rubenson, Strömberg: Miljöbalken En kommentar.

9 Diarienummer 4352-2005.

10 Se kommentaren till Avfall Sveriges och Sveriges Kommuner och Landstings underlag för avfallsföreskrifter, Avfall Sveriges rapport 2017:01 och SKLs cirkulär 16:71.

2.3 15 kap. 43 § miljöbalken

43 § När kommunen antar renhållningsordningen ska kommunen ta hänsyn till de synpunkter som har kommit fram i samrådet och granskningen enligt 42 §¹¹.

Det är ju kommunfullmäktige som beslutar om avfallsplanen. Även om fullmäktige utan beredning, ”vid sittande bord” gör ändringar i det förslag till beslut om avfallsplan som ligger för beslut antas avfallsplanen.

Efter fullmäktiges beslut om plan går det inte att ställa ut på nytt eftersom planen ju då är antagen.

Om det däremot efter utställning inkommer väsentliga synpunkter som gör att förslaget till avfallsföreskrifter eller avfallsplan behöver revideras finns det skäl att överväga om utställning ska ske igen.

2.4 15 kap. 44 § miljöbalken

44 § Bestämmelserna i 42 och 43 §§ gäller även förslag till ändringar i en renhållningsordning.

En kommun behöver inte ställa ut ett förslag till ändring i renhållningsordningen, om ändringen berör endast ett fåtal fastighetsinnehavare eller annars är liten.¹²

Paragrafen innehåller bestämmelser om ändringar i renhållningsordningen. Paragrafen motsvarar tidigare 15 kap. 15 § miljöbalken. Skillnaderna är endast redaktionella och språkliga.¹³

Förfarandet med utställning och samråd ska *i princip även gälla när det handlar om ändring av renhållningsordningen*. Vid mindre ändringar i avfallsföreskrifterna behöver förslaget inte ställas ut, om ändringen berör endast ett mindre antal fastighetsinnehavare eller ändringen annars är av begränsad omfattning, 15 kap. 44 § MB. *Beslutet ska dock även vid mindre ändringar tas av kommunfullmäktige och detta beslut kan inte heller delegeras till nämnd, bolag eller kommunalförbund.*

Kravet på samråd gäller emellertid fortfarande och de synpunkter som inkommer där kan ge anledning för kommunen att ytterligare överväga behovet av utställning¹⁴.

2.5 15 kap. 45 § miljöbalken

45 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för kommunerna att lämna information om hantering av avfall och innehållet i avfallsplanerna.

Enligt paragrafen får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om skyldighet för kommunerna att lämna information om hantering av avfall och innehållet i avfallsplanerna. Paragrafen motsvarar tidigare 15 kap. 9 § andra stycket¹⁵.

Enligt ramdirektivet 2008/98/EG om avfall (art. 31) ska relevanta berörda parter och myndigheter samt allmänheten beredas tillfälle att delta i utarbetandet av avfallsplaner och program för förebyggande av avfall. De ska dessutom få tillgång till sådana planer och program när de har utarbetats genom att de läggs ut på en officiell webbplats.

11 Prop. 2015/16:166 s. 78.

12 Prop. 2015/16:166 s. 79; I lydelsen av bestämmelsen innan beslut genom SFS 2016:782 angavs ”begränsad omfattning”. Skillnaderna är propositionen endast redaktionella och språkliga.

13 Se prop. 1997/98:45 del 2 s. 192 f.

14 Bengtsson, Bjällås, Rubenson, Strömberg: Miljöbalken En kommentar.

15 Se prop. 1997/98:45 del 2 s. 190.

Av denna anledning kompletteras regeringens bemyndigande så att det framgår att informationsskyldighet kan avse innehållet i avfallsplanerna – det vill säga alla uppgifter som finns i avfallsplanerna och inte enbart de uppgifter som rör avfallshantering.

Utöver hanteringen kan informationsskyldigheten således även avse till exempel vilka åtgärder som kommunen vidtar för att minska avfallets mängd och farlighet.

Regeringen utnyttjar också sitt bemyndigande i 15 kap. 45 § miljöbalken och föreskriver att Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om skyldighet för kommunerna att lämna information om hanteringen av avfall och innehållet i en avfallsplan (77 § avfallsförordningen). Informationsskyldigheten kan avse alla uppgifter som finns i avfallsplanerna och inte enbart de uppgifter som rör avfallshantering. Utöver hanteringen kan informationsskyldigheten således även avse till exempel vilka åtgärder som kommunen vidtar för att minska avfallets mängd och farlighet¹⁶.

3. Uppgiftsskyldighet

3.1 15 kap. 31 § miljöbalken

31 § Regeringen eller den myndighet eller kommun som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att den som i yrkesmässig verksamhet ger upphov till avfall ska lämna uppgift till kommunen om avfallet och dess hantering.

Av paragrafen följer att regeringen eller den myndighet eller kommun som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att den som i en yrkesmässig verksamhet ger upphov till avfall ska lämna uppgift till kommunen om avfallet och dess hantering.

Lagrådet har anfört att det är oklart vad ”i samband med yrkesmässig verksamhet” avser. Regeringen bedömer att uttrycket ”i samband med” kan medföra att bestämmelsens tillämpningsområde vidgas, vilket inte har varit avsikten. Uttrycket bör därför inte användas. Lagrådet har även anfört att paragrafen innebär en saklig ändring i förhållande till nuvarande 15 kap. 26 §, som bara gäller annat avfall än hushållsavfall. Paragrafen är emellertid avsedd att omfatta både nuvarande 16 § och delar av nuvarande 26 §. Sammantaget innebär inte bestämmelsen en ändring i sak. Se prop. 1997/98:45 del 2 s. 193 och 198 f.¹⁷

3.2 Förslag till reglering av uppgiftsskyldighet i Avfall Sveriges rapport 2017:01

25 § Den som bedriver en yrkesmässig verksamhet inom kommunen som ger upphov till annat avfall än hushållsavfall ska lämna de uppgifter om arten, sammansättningen, mängden eller hanteringen av avfallet som behövs som underlag för kommunens renhållningsordning

Enligt 24 § avfallsförordningen ska den som är innehavare av en hamn lämna uppgift om behovet av avfallshantering enligt 23 § avfallsförordningen till kommunen. Uppgifterna ska lämnas till kommunens [X-nämnd].¹⁸

Kommunfullmäktige får med stöd av 74 § 4 p. avfallsförordningen (2011:927) föreskriva om den uppgiftsskyldighet som avses i denna paragraf. Syftet med uppgifterna är att möjliggöra för kommunen att få en helhetsbild över de avfallsflöden som finns inom kommunen. Uppgifterna bildar även grund för innehållet i kommunens avfallsplan.

¹⁶ Bengtsson, Bjällås, Rubenson, Strömberg: Miljöbalken En kommentar.

¹⁷ Prop. 2015/16:166 Avfallshierarkin s. 75.

¹⁸ <<http://www.avfallsverige.se/fileadmin/uploads/Rapporter/2017-01.pdf>>, Besökt 17-08-16.

4. Bestämmelser i avfallsförordningen

4.1 77 § avfallsförordningen (2011:927)

77 § Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om vad den kommunala renhållningsordningens avfallsplan ska innehålla.

Se om innehållet i avsnitt 5 nedan.

4.2 78 § avfallsförordningen (2011:927)

78 § Bestämmelser om miljöbedömningar och miljökonsekvensbeskrivningar av planer och program finns i 6 kap. miljöbalken och i förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar.

4.3 80 § avfallsförordningen (2011:927)

80 § Uppgifterna i avfallsplanen ska ses över minst vart fjärde år och uppdateras vid behov.

När avfallsplanen ändras ska kommunen genast underrätta länsstyrelsen om ändringen.

Ändringar avseende den kommunala avfallsplanen: Uppgifterna i planen ska ses över minst vart fjärde år och vid behov uppdateras. Även om konkreta ändringar alltså inte behöver göras vart fjärde år innebär det att det i varje fall måste göras en bedömning vart fjärde år om uppdatering behöver göras eller ej.

Det kan övervägas om det är lämpligt att kommunfullmäktige tar ett aktualitetsbeslut vart fjärde år även om inga ändringar är aktuella i avfallsplanen.¹⁹

4.4 Länsstyrelsens sammanställning

81 § Länsstyrelsen ska göra en sammanställning över de kommunala avfallsplanerna. Sammanställningen ska innehålla en analys av kapaciteten för avfallsbehandling inom länet avseende förutsättningarna för att hantera avfallet genom förberedelse för återanvändning, materialåtervinning, annan återvinning eller bortskaffande, med prioritet i den ordningen.

Om det behövs för att åtgärda en befintlig eller förutsebar kapacitetsbrist eller för att tydliggöra ett befintligt eller förutsebart kapacitetsöverskott när det gäller en viss behandlingsmetod, ska länsstyrelsen samråda med berörda kommuner, näringsidkare och andra länsstyrelser.

Länsstyrelsen ska överlämna sammanställningen till Naturvårdsverket.

Sammanställningen ska innefatta en analys av kapaciteten för avfallsbehandling inom länet.

Analysen ska innefatta förutsättningarna för förberedelse för återanvändning inom länet. Alltså en avfallshantering som genom kontroll, rengöring eller reparation gör att produkter eller komponenter som blivit avfall kan återanvändas).

Därutöver ska förutsättningar för materialåtervinning, annan återvinning eller bortskaffande (med prioritet i den ordningen) beskrivas.

19 Sven Lundgren, rådgivare juridik Avfall Sverige.

5. Sammanfattning av innehåll i Naturvårdsverkets föreskrifter om kommunala avfallsplaner om förebyggande och hantering av avfall, NFS 2017:2²⁰

- Definitioner
- Syfte, mål, åtgärder och styrmedel
- Framtida insamlingssystem och anläggningar
- Beskrivning av nuläge
- Nedlagda deponier
- Samråd och miljöbedömning
- Lämnande av uppgifter till länsstyrelsen och länsstyrelsens sammanställning

6. Undantag

Allt avfall som genereras och hanteras i kommunen är inte föremål för beskrivning i avfallsplanen.

När det gäller använt kärnbränsle och kärnavfall så regleras det i lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet och radioaktivt avfall regleras i strålskyddslagen (1988:220). De lagarna utgör inte en del av miljöbalkens regelsystem

När det anges av 15 kap. 41 § andra stycket 2 meningen att ”avfallsplanen ska innehålla uppgifter om avfall i kommunen och om kommunens åtgärder för att minska avfallet mängd och farlighet” avser det inte sådant som regleras i nämnda två lagar.

Dessutom framgår det av 11 § 5 p. avfallsförordningen (2011:927) att använt kärnbränsle och kärnavfall samt radioaktivt avfall inte omfattas av tillämpningsområdet för avfallsförordningen.

7. Rättsfall

7.1 RÅ 1992 not. 636²¹

De nya bestämmelserna i renhållningsordningen, som utarbetats i anledning av Regeringsrättens dom i rättsfallet RÅ 1988 ref. 32, är av vikt för vissa fastighetsinnehavare inom den del av kommunen, där de nya bestämmelserna skall gälla. Dessa fastighetsinnehavare måste anses ha ett väsentligt intresse i saken. Något samråd med dessa fastighetsinnehavare har trots det anförda inte skett. Härigenom har de redovisade föreskrifterna i renhållningslagen åsidosatts. Det överklagade beslutet har således inte tillkommit i laga ordning. Beslutet skall därför upphävas.

Regeringsrätten upphävde efter laglighetsprövning kommunfullmäktiges beslut på grund av bristande samråd.

20 Närmare vägledning till framtagande av renhållningsordningens avfallsplan utifrån kraven i NFS 2017:2 kommer att lämnas av Avfall Sverige i en uppdaterad version av Avfall Sveriges handbok i kommunal avfallsplanering (en uppdaterad version av ”Handbok i kommunal avfallsplanering. Vägledning för ett framgångsrikt arbete, rapport 2012:09). Revideringsarbetet har startat.

21 RÅ=Regeringsrättens årsbok; Regeringsrätten heter numera Högsta förvaltningsdomstolen.

7.2 RÅ 1987 ref. 139

Regeringsrätten avslog en ansökan om resning från en ägare till fritidsfastighet som åberopat bristande samråd och motiverade detta med att antagandet av en ny renhållningsordning inte kan anses ha angått fastighetsägaren på sådant sätt att han äger söka resning i ärendet.

Avfall Sveriges guider

En viktig uppgift för Avfall Sverige är att ta fram vägledningar och riktlinjer för hur branschen ska hantera och tolka olika begrepp, definitioner och företeelser inom avfallsområdet. Avfall Sveriges guider kan bidra till en samsyn på tolkningar, vilket kan ge bättre beslutsunderlag. Guiden utgår från de förutsättningar som ges enligt gällande lagstiftning och rättspraxis per den 2017-08-16.

Till följd av ändrad lagstiftning och ny rättspraxis kan förutsättningarna naturligtvis förändras, vilket är viktigt att ha i åtanke när guiden används som vägledningsdokument

Guiden har tagits fram av jur. kand, Sven Lundgren, rådgivare juridik, Avfall Sverige.

Kontaktperson för denna guide:

Sven Lundgren, rådgivare juridik

Telefon: 040 35 66 09

sven.lundgren@avfallsverige.se

De råd som Avfall Sverige publicerar i våra guider utgör endast generell rådgivning och ska inte ses som juridiskt bindande råd i det enskilda fallet.

Avfall Sverige AB

Adress Baltzarsgatan 25, 211 36 Malmö

Telefon 040-35 66 00

E-post info@avfallsverige.se

Hemsida www.avfallsverige.se